

Η προσευχή μου πρός τόν Πόντον

Νά ξεραθή ό λαρυγγάς μας έάν σέ λησμονήσομε ώ πατρίδα μας (Ποντιακή Γή)
Έσύ πρώτη `άκουσες τήν κραυγήν καί τόν θρήνον τού Προμηθέως καί από έσένα
μεταφέρθει ό κλαδος τής έλιας είς τήν κιβωτόν τού Νώε.

Σύ είχες τόν Θησέα γαμβρόν άπό κόρην σου καί έγγονόν τόν Ίππόλυτον.

Οι Άμαζόνες κόρες σου έπολέμησαν κάτω άπό τήν Άκροπολην. Τά τέκνα σου
`ίδρυσαν άποικία είς τήν Κέρκυραν. Έσύ είς τήν Κόρινθον `έδωσες ήγεμονίδα.
Έσύ είχες άπόγονον τόν Όδυσσέαν καί συγγένην τήν Άσπασίαν τού Περικλέους.
Πρός έσένα έκατευθύνθει ή πρώτη έρευνητική έπιστημονική άποστολή, ή Αργο-
ναυτική καί ό πλούτος σου `έγινε ή κύρια άφορμή τού Τρωϊκού πολέμου. Έσύ καί
ιδίως ή Τραπεζούς τόν Περσικόν ζυγόν δέν έγνωρισες.

Έσύ στό συνολό σου σλαυικάς έπιδρομάς δέν έδοκίμασες

Στά βουνά σου άκούσθηκε άπό χιλιάδες στόματα ή κραύγη «Θάλαττα»
καί είς τά βουνά σου άσκήθηκε ή άγάπη πρός τό ώραιό καί τίς τέχνες.

Αί σημαίαι Σου έλαμπρυναν τίς άκροπόλεις Αθηνών καί Θεσσαλονίκης, καί σέ
δύο Ήπείρους καί τρείς Θάλασσες έσύ ύπήρξες κυρίαρχος.

Βασιλέων έγινες έδρα έπι 300 περίπου χρόνια πρίν ό Χριστός κατέβει είς τήν Γήν,
καί αύτοκρατόρων έπι 260 χρόνια ύπήρξες έπικράτεια, όταν οί Λατίνοι κατέλαβαν
τήν Κωνσταντινούπολιν. Τού Βυζαντίου θέμα (χώρα) άξιόλογος έγινες. Εναντίων
τών Περσών διά τής Τραπεζούντος καί Ριζαίου ύπήρξες διάβασις ιστορική.

Έλαμπρυνες μέ τά παιδιά Σου θρόνους πατριαρχικούς, έναντίων τών βαρβάρων έγι-
νες άσπιδα καί προφυλακή καί Άκριτών, ύπήρξες διάσημη διά τήν άνατροφήν
ἀνδρείων νέων. Κατά τήν μακραιώνια δουλεία σου έγινες φάρος καί σέ ξένες χώρες
ίστορικός άναγεννητής καί φωτιστής. Μισοξεχασμένη άπό τό Βυζάντιο καί κατατά-
τήν Ρώμην. Τίς έθνικές παραδόσεις έτήρησες, τήν πίστη τού Χριστού έκρατησες καί
ύπέρ τών δύο τούτων τόν Σταυρό σου ύψωσες, καί μαρτυρική έγινες καί είς τά
έθνικά ίδεώδη παρέμεινες, τά ρευματα τής άγιοσύνης Σου έγιναν βαπτιστήρια καί
οί ποταμοί σου χρησμών Δελφικών έγιναν άντικείμενα. Η δυνατή λαϊκή μούσα τών
πατέρων έγέννησε καί έθρεψε, καί τού Εύριπίδου καί τού Μύλτωνος καί τού Φράνκ
καί τού Ρακίνα έπλούτισες τό δράμα. Ήρώων καί μαρτύρων έσύ έγινες γεννήτορας
δι' αύτό καί ύμνον πρός σέ άπευθύνομεν καί όρκον δίνομεν πίστεως.

Νά ξεραθή ό λαρυγγάς μας έάν σέ λησμονήσομε ώ πατρίδα μας (Ποντιακή Γή).